

- 8) Artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2887/2000, sammenholdt med artikel 5a, stk. 3, i Rådets direktiv 30/387 af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net ONP, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF af 6. oktober 1997, kræver, at de nationale retter fortolker og anvender de nationale retsplejeregler på en måde, der sikrer, at en afgørelse om godkendelse af priser for ubundet adgang til abonnentledninger truffet af en national tilsynsmyndighed kan anfægtes for domstolene, ikke kun af adressaten for en sådan afgørelse, men ligeledes af de i forordningen omhandlede adgangsberettigede, hvis rettigheder potentielt kan blive berørt af afgørelsen.
- 9) Forordning nr. 2887/2000 skal fortolkes således, at det i forbindelse med en af en national tilsynsmyndighed og i henhold til forordningens artikel 4 foretaget tilsynsprocedure vedrørende pris-sætning af ubundet adgang til abonnentledninger påhviler den notificerede operatør at føre bevis for, at dennes priser overholder princippet om omkostningsrelaterede priser. Derimod tilkommer det medlemsstaterne at fordele bevisbyrden mellem den nationale tilsynsmyndighed, der har truffet afgørelsen om godkendelse af de af den notificerede operatør fastsatte priser, og den adgangsberettigede, der anfægter afgørelsen. Det tilkommer ligeledes medlemsstaterne i overensstemmelse med deres procesregler samt under overholdelse af de fællesskabsretlige principper om retsbeskyttelsens effektivitet og ækvivalens at fastsætte bestemmelser om fordeling af bevisbyrde i forbindelse med, at en af en national tilsynsmyndighed truffet afgørelse om godkendelse af priser for ubundet adgang til abonnentledninger fastsat af en notificeret operatør anfægtes ved domstolene.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. april 2008 — Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars mod Willem Van Leuken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgien)

(Sag C-197/06) (¹)

(Anerkendelse af eksamensbeviser — direktiv 89/48/EF — ejendomsmæglere)

(2008/C 142/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel Hasselt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Sagsøgt: Willem Van Leuken

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van koophandel te Hasselt — fortolkning af artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EUT L 19, s. 16) — forpligtelse for en ejendomsmægler med hjemsted i en medlemsstat, der udøver formidlingsvirksomhed i en anden medlemsstat, til at opfylde betingelserne for udøvelse af dette erhverv i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat til gennemførelse af direktivet — krav, uanset at der foreligger en samarbejdsaftale mellem ejendomsmægleren og en ejendomsmægler, som er autoriseret i den omhandlede medlemsstat.

Konklusion

Artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, og som befinder sig i en situation som den, sagsøgte i hovedsagen befinder sig i, for at kunne udøve den i hovedsagen omhandlede form for virksomhed på medlemsstatens område skal indhente en tilladelse, hvis udstedelse er underlagt krav om bestået juridisk egnethedsprøve.

(¹) EUT C 165 af 15.7.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. april 2008 — Impact mod Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform og Minister for Transport (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Labour Court (Irland))

(Sag C-268/06) (¹)

(Direktiv 1999/70/EF — § 4 og 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænset ansættelse i den offentlige sektor — ansættelsesvilkår — løn og pension — fornyelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt med op til otte år — processuel autonomi — direkte virkning)

(2008/C 142/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Labour Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Impact

Sagsøgt: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform og Minister for Transport

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Labour Court — fortolkning af § 4, stk. 1 [forbud mod forskelsbehandling] og § 5, stk. 1 [imødegåelse af misbrug kontrakter eller gentagen brug af tidsbegrænsede kontrakter], i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — søgsmål under henvisning til, at disse bestemmelser har direkte virkning — den ret, hvor sagen er anlagt, er efter nationale regler ikke kompetent — kompetence i medfør af fællesskabsretten, navnlig principperne om ækvivalens og effektivitet

Konklusion

- 1) Fællesskabsretten, og navnlig effektivitetsprincippet, kræver, at en specialdomstol, der inden for rammerne af den kompetence, den er blevet tildelt, uanset om den er fakultativ eller ej, ved den lovgivning, hvorved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, er blevet gennemført, har til opgave at påkende et krav, der er støttet på en tilsidesættelse af denne lovgivning, erklærer sig kompetent til ligeledes at påkende sagsøgeres krav, der er støttet direkte på selve direktivet, og som vedrører perioden mellem udløbet af fristen for gennemførelsen af dette og tidspunktet for ikrafttrædelsen af den nævnte lovgivning, hvis det må fastslås, at de berørte sagsøgeres forpligtelse til samtidig at anlægge sag ved de almindelige domstole vedrørende et særskilt krav, der er støttet direkte på direktivet, ville medføre proceduremæssige ulemper, der kan gøre det uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, som de er tillagt i henhold til Fællesskabets retsorden. Det tilkommer den nationale ret at foretage de nødvendige efterprøvelser i denne forbindelse.
- 2) § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er knyttet som bilag til direktiv 1999/70, er ubetinget og tilstrækkeligt præcis til, at en borger kan påberåbe sig bestemmelsen for en national domstol, hvorimod dette ikke er tilfældet for så vidt angår rammeaftalens § 5, stk. 1.
- 3) Artikel 10 EF og artikel 249, stk. 3, EF samt direktiv 1999/70 skal fortolkes således, at en myndighed i en medlemsstat, der optræder som offentlig arbejdsgiver, ikke er berettiget til at vedtage foranstaltninger, der — idet de er i strid med det formål, der forfølges med det nævnte direktiv og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse for så vidt angår forhindring af misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — består i at forny sådanne kontrakter for usædvanlig lang tid i perioden mellem udløbet af fristen for gennemførelsen af direktiv 1999/70 og tidspunktet for ikrafttrædelsen af den lov, hvorved direktivet gennemføres.

4) I det omfang den relevante nationale lovgivning indeholder en regel, der udelukker, at en lov anvendes med tilbagevirkende kraft, såfremt det modsatte ikke er angivet klart og utvetydigt, er en national domstol, for hvilken der er fremsat et krav, der er støttet på en tilsidesættelse af en bestemmelse den nationale lov, der gennemfører direktiv 1999/70, kun forpligtet til i medfør af fællesskabsretten at tillægge den nævnte bestemmelse tilbagevirkende kraft til tidspunktet for udløbet af fristen for gennemførelse af dette direktiv, såfremt der i den pågældende nationale ret findes en angivelse af denne art, således at denne bestemmelse kan tillægges tilbagevirkende kraft.

5) § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at ansættelsesvilkårene i bestemmelsens forstand omfatter vilkår vedrørende løn såvel som vedrørende pension, der hidrører fra ansættelsesforholdet, bortset fra vilkår vedrørende pensioner, der følger af en lovbestemt social sikringsordning.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. april 2008 — Thomas Flaherty (sag C-373/06 P), Larry Murphy (sag C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (sag C-382/06 P) mod Irland, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Forenede sager C-373/06 P, C-379/06 P og C-382/06 P) (¹)

(Appel — foranstaltninger til bevarelse af ressourcer — omstrukturering af fiskerisektoren — anmodninger om forøgelse af »FUP IV«-tonnagemål — afvisning af anmodning)

(2008/C 142/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant): Thomas Flaherty (sag C-373/06 P), Larry Murphy (sag C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (sag C-382/06 P) (ved solicitor D. Barry, og M.A. Collins, SC, (sagerne C 373/06 P, C 379/06 P og C 382/06 P), samt ved sidstnævnte og P. Callagher, SC (sag C 379/06 P)

De andre parter i appelsagen: Irland, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og M. van Heezik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 13. juni 2006 i de forenede sager T-218/03 — T-240/03, Cathal Boyle m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvori Kommissionens beslutning 2003/245/EF af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og